

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

VÁLSÁGI VIGASSÁG

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

OKTÓBER 23.

Az önkormányzatok a Munkáspártot is hívják koszorúzni, de mi nem megyünk. Március 15-én igen, október 23-án nem!

Furák ezek a rendezvények. Ott vannak azok, akik 1956-ban tényleg csináltak valamit, és ott vannak azok, akik semmit sem tettek, vagy éppenséggel nem is éltek akkor, de most kényelmes történelmi sámlit látnak 1956-ban, amire felállva tovább lehet kapaszkodni. Érdekes, hogy ez a sámlit már húsz év óta kitart. Az előbbieket már megöregedve állnak ott, megtörve, némileg csalódottan is. Igaz, kaptak kitüntetések, a tábornoki szabóságban varrtak nekik új egyenruhát, de ez a világ mégsem az övéké. Feszélyezettek, szomorúak. Az utóbbiak, a mai elit viszont jól érzi magát. Ez az ő világuk, a pénz világa.

A szónoklatokban mítoszra formálódik a múlt, a tények már nem számítanak. Mindenki úgy emlékszik, hogy az egyik oldalon voltak a Korvin-közi srácok, a másikon meg Nagy Imre, de voltaképpen ugyanazt akarták. Az igazság persze az, hogy voltak ott még néhányan. A Köztársaság téri pártház, a rádiót, a vidéki laktanyákat védő katonák, kommunisták és nem kommunisták, magyar emberek milliói, akik úgy gondolták, hogy ők kemény munkával egy új világot teremtenek, ahol nincsenek földesurak és tőkésék. Egy új világot, amely a dolgozóknak, a munkásnak ad értelmes, emberi életet. Valami olyasmit, amiről Petőfi, Táncsics, Ady, József Attila századok óta álmodtak. Őket ma nem hívják meg sehol. Kitüntéseiket nem hordhatják, múlt-

jukat meg kell tagadni, vagy legalábbis el kell felejtetni.

Igen, ők voltak a barikád másik oldalán, ott, ahol nem kidobni akarták a szocializmust, hanem javítani, szebbé tenni, de mindenekelőtt megvédeni. Mi becsüljük őket ezért, és azért is, hogy a mai Magyarország az ő kezük nyomát viseli. Ők is a nemzet részei, s mi köszönettel tartozunk nekik.

NEM MENTEM EL A NEMZETI CSÚCSRA

Nem mentem el a nemzeti csúcsra. Igaz, nem is hívtak meg. A Munkáspárt csak ünnepontó lett volna. Ott már mindenki mindenkit ismer, már mindenki volt kormányon, és mindenki volt ellenzékben is. A magyar kapitalizmushoz mindenki hozzá-tette a magáét, az MSZP is, a Fidesz is, az MDF is, az SZDSZ is. Ott ülnek minden nap a parlamentben, nézik, hallgatják egymást, a szövegelés nem egymásnak szól, hanem a televíziónézőknek.

Mi nem mehettünk oda, mert a szemükbe mondtuk volna: uraim, nem ti vagytok az ország! Nem mentem el azért sem, mert voltak-vannak – ahogyan szépen mondják – alkotmányos aggályaim. A miniszterelnök azzal tanácskozik, akivel akar, de nem hozhat létre döntő, sőt még helyeslő fórumokat sem. Nem mentem el a nemzeti csúcsra, pedig nagyon szeretném, hogy végre egyezünk meg néhány dologban. Nem jó az, ha Gyurcsány kapásból kontráz mindent, amit Orbán mond, csak azért, mert ő mondta. És persze az sem jó, ha Orbán hallani sem akar arról, amit Gyurcsány mond.

Szóval, én nagyon szeretném, ha дума és veszekedés helyett házakat építenénk, mun-

kahelyeket teremtenénk, egyszóval alkotnánk. Igen ám, de a nemzeti csúcsra odacitált urak és hölgyek pont erre nem képesek. Nem egymással kell kiegyezniük, ezzel nem sokra mennénk, a társadalommal kell új egyezséget kötni az alapvető gazdasági és szociális kérdésekben. Nem lehet, és nem akarunk tovább úgy élni, hogy minden terhet a dolgozókra hárítsanak. Ezt viszont csak a dolgozók harcolhatják ki maguknak. Nem várhatják az MSZP-től, de még a Fidesztől sem.

NEM AKAROK AMERIKAI VÍZUMOT

Nem akarok amerikai vízumot. Tudom, külföldön vagyok egy olyan világban, ahol az a sikk, ha valakinek egy éves vízuma van. Egyszer láttam valakit, akinek tíz egész évre volt flepnije az USA-ba, mondanom sem kell, hogy ő volt a király. Nem jó érzés olyan országban élni, ahol az minősíti a nemzet, a haza teljesítményét, hogy az amerikai hatóságok a kérelmek hány százalékát utasították el. Az amerikaiak ezt bedobták, a mi politikacsinalóink meg bevették. Még büszkéek is arra, hogy ma már tíz százalék alatt van az elutasítások aránya.

Szóval, nem akarok amerikai vízumot. Egyáltalán nem vagyok büszke, hogy Bush a múlt pénteken bejelentette: most már minden magyar méltó arra, hogy közép-európai lábát Amerika szent földjére tegye. Persze biztos volt, hogy megteszi bejelentését. Ő is tudja, mi is tudjuk, hogy a mostani válságért ők a felelősek. Ők vettek hitelre autót, házat, repülő, helikoptert, az ő bankjaik adták számolatlanul a kölcsönöket. Ők a felelősek azért, hogy Szentgotthárdon elbocsájtják a magyar munkásokat. Ők beszállták rá a magyar középréteget, hogy kicsinyke megtakarításait amerikai bankok „bombabiztos” részvényeibe fektessék, s most ezek a papírok semmit sem érnek.

Igen, zöld utat kaptunk Amerikába! Csakhogy nem a békési paraszt fog utazni, vagy az esztergomi autógyár munkása, de még a magyar levélkézbesítők sem ott fogják eltölteni szabadságukat. A gesztus, a könyörödomány a magyar uralkodó elitnek, a körülöttük zsongó értelmiségnek szól. Szóval, én nem akarok amerikai vízumot.

THÜRMER GYULA

VÉGCÉLUNK A SZOCIALISTA TÁRSADALMI RENDSZER LEGYEN

BESZÉLGETÉS ÓDOR GYÖRGGYEL, BARANYA MEGYE 5. VÁLASZTÓKÖRZETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

– *Mi hozott a párt soraiba?*

– Soha nem volt kétséges számomra, hogy milyen politikai párt alapértékeit tartsam magaménak. Alighanem sokan gondolkodtak s gondolkodnak így rajtam kívül. Akik a II. világháború előtt vagy alatt születtek, s megjárták a szegénység elnyomorító bugyrait, vagy minden egyéb hátrányt el kellett viselniük, melyben a hozzám hasonló sorsú esetteknek része volt, hamar felismerték, hogy olyan pártban van a helyük, mely a korábbi pária-sorsúakat az öntudatos emberek színvonalára emelte. A tőkés rendszer hazai restaurálásának kilátástalanságba taszító mai kórtünetei gyakran felidéznek bennem is sanyarú gyerekkoromat. Ennek is része lehet abban, hogy szociálisan „túl” érzékeny vagyok. Gyermekeim, unokáim jövőjét bizonytalannak látom. Szeretek foglalkozni az emberek ügyes-bajos dolgaival, s jó érzéssel tölt el, ha segíthetek nekik problémáik megoldásában.

– *Mi tart a pártban?*

– A szocializmusban párttagként mindvégig elhű, nyíltszívű, a véleményemet kertilés nélkül kimondó, némelyek szerint a szükségesnél „nagyobb szájú” kommunista voltam. A többi párttaghoz hasonlóan végeztem a munkámat. A rendszerváltáskor nem voltam köpönyegforgató, sokaktól eltérően nem zárándokoltam el a damaszkuszi útra, megmaradtam becsületos, elveihez hű kommunistának. Csak sajnálni tudom azokat az egykori párttársaimat, akik kaméleonok lettek, megtagadták valóságos baloldali mivoltukat, s azok szolgálatába álltak, akik baltázták a szocializmus fáját. Jó érzéssel tölt el, hogy ma is a kommunisták között tudhatom magamat, s annak a pártnak lehetek tagja, mely a rendszerváltás kárvallottjainak érdekeit a legkövetkezetesebben képviseli; sajnos, hogy egyelőre még csak a parlamenten kívül.

– *Mi a személyes tapasztalatod a rendszer-váltással kapcsolatban?*

– A szocializmust aláaknázó percmember-

kék legsürgősebb teendőjüknek a kommunisták lejáratását, megalázását és félreállítását tartották. Mint az építőipar ágazatvezetőjét, engem is célba vettek az uborkafára felkapaszkodott urak. Kegyesen, méltóságteljesen felajánlották, hogy „el lehet menni”. Ha pedig nem óhajtok a kívánságuknak eleget tenni, maradhatok tovább, de csak mint előadó a Házkezelőségénél. Azt is tudatták velem, hogy ez prémium-megvonást és a munkabérem csökkentését vonja maga után. Bosszantott a dolog, de maradtam. Nem futamodtam meg, s jól tettem, mert megérte. A percmemberek eltűntek mellőlem, a munkámat pedig később elismerték. A munkám kapcsán még közelebb kerültem az emberekhez, s végül az ingatlanforgalmazás vezetőjeként mentem nyugdíjba.

– *Mivel töltöd a szabadidődet?*

– Nyugdíjazásom óta lényegesen megnőtt a szabadidőm, bár lehetne több is. Legtöbbet a családdal, különösen az unokákkal foglalkozom, amikor tehetem. Szeretem a természetet, szerencsére ilyen körzetben lakom, s imádom horgászni, az erdőben barangolni. A párttisztességemből következően sok teendő hárul rám, amit igyekszem tisztességgel elvégezni.

– *Van vörös inged?*

– Van bizony, és büszkén viselem. Ha felveszem, még „vörösebbnek” érzem magamat.

– *Mit szól a családod a pártmunkádhoz?*

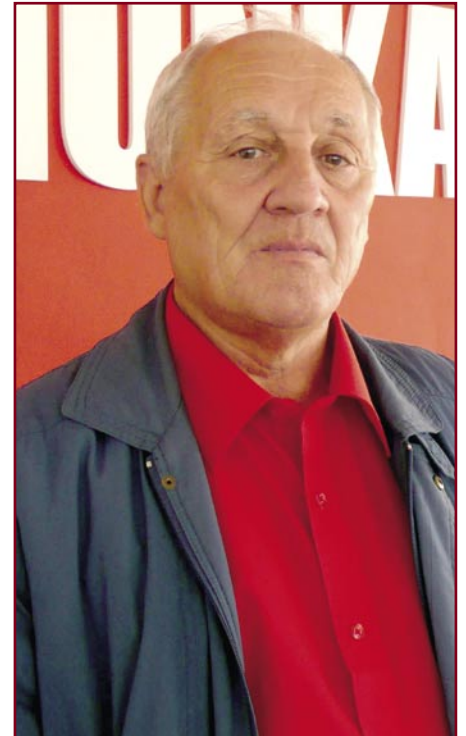
– Szerencsés vagyok: feleségem és gyermekeim szintén baloldali beállítottságúak, s persze szociálisan ők is érzékenyek. Mindenben támogatnak. Ilyen családi háttér birtokában könnyebben végzem a pártmunkámat is.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a kívánságod?*

– Nagyon szeretnék hinni a mesékben: ettől az érzéstől azonban már húsz éve megfosztottak.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Családomat említem első helyen. A törődést, melyben általuk részem van. Továbbá az esettek érdekeinek képvisel-

Ódor György

1944. augusztus 10-én született Bácsbokodon. Általános iskolai tanulmányainak befejezését követően szakmunkásképzőt végzett Budapesten a MÜM. 34-es Intézetében, majd szakközépiskolában érettségi bizonyítványt szerzett. Ezután művezetői, szállításvetetői, ingatlanközvetítői és értékbecslői vizsgákat tett középfokon. Dolgozott Budapesten, Bácsalmáson és Mohácson. Ez utóbbi helyen a Városgazdálkodási Vállalatnál volt alkalmazásban 1967-től nyugdíjazásáig. A pártnak 1973. március 1. óta tagja. Két leánya és három unokája van.

te, a kilátástalanság leküzdése, az emberek elbutításának megakadályozása, a testi és szellemi frissesség megőrzése. Legfontosabbnak pedig az egészséges társadalom felépítését tartom, s az sem lenne baj, ha azt szocializmusnak neveznék. ■

SOHA ILYEN NEHÉZ HELYZETBEN NEM VOLTAK AZ ÖNKORMÁNYZATOK

A komáromi piacon igazi politikai vita alakult ki a múlt pénteken. Helyi szocialista érzelmű emberek igyekeztek a Munkáspárt elnökét meggyőzni, hogy igenis minden, amit a Gyurcsány-kormány csinál, az jó, és csak a „Fidesz kötekedése” miatt nem lehet előrelépni. Maguk jól élnek? – kérdezett vissza Thürmer Gyula. Jól, igen, jól élünk! – hangzott a válasz, bár ekkor mintha egyesek magabiztossága alábbhagyott volna. Ne is haragudjanak, de magukra nézve, aligha mondaná bárki is, hogy milliomosok vagy akár csak tehetős emberek. Akkor miért ragaszkodnak egy milliárdoshoz? – jegyezte meg Thürmer. Egy fiatalasszony fordította meg a vita menetét. Én rosszul élek. A férjemmel mézet termelünk. Öt-hat száz forintért tudjuk eladni kilóját. Ebből kellene fedezni a növekvő költségeket, az adókat. Hogyan? Az osztrák idejön, megveszi a mézet, és otthon a mi mézünkkel javítja fel a saját gyengébb mézét, és nálunk eladja ezerkétszázért. Miért nem véd bennünket a saját államunk?

Óriási munkát végzünk – mondja Bercezellyné Nagy Marianna, az Alapy Gáspár Szakközépiskola és Szakiskola igazgatója. Az iskola a csökkent képességű gyerekeket készíti fel az életre, szakmát ad a kezükbe. A tőkés világ valósága viszont az, hogy a profitban érdekelt cégek-nél egyszerűen nincs számukra munkahely. Az állam viszont nem segíti foglalkoztatásukat úgy, ahogyan kellene.

Tokod községben Pánczél Mihály

polgármester fogadta a Munkáspárt elnökét. Egyetértettek abban, hogy az önkormányzatoknak, különösen a kisebbeknek, soha az elmúlt húsz évben ilyen nehéz helyzetük nem volt, mint most. A munkáspárti csapat Nyergesújfalun megkoszorúzta Szent István szobrát, Tokodon

pedig virágot helyezett el a Bányász Emlektáblánál. A helyi lakosok felfigyeltek a szokatlan eseményre, és mindjárt terjedt a hír: itt van Thürmer! Miklós Antal téri KB-képviselőnek és Tóth István megyei elnöknek egy kicsit könnyebb dolga lesz a látogatás után. ■

TANULJUNK DOLGOZNI!

Gyakran elfeledkezünk nagy lehetőségeinkről, amire ugyancsak érdemes és rendkívül fontos építeni: az Internetről. Léteznek például közösségi portálok, mint az iwiw, Myvip. Mindkettőn létrehoztam saját adatlapomat, melyen egyértelművé tettem politikai hovatartozásom. Ezekon végzett propagandamunkám folyamatos. Központi anyagok terjesztése

az itt szerzett ismerősök között, A Szabadság reklámozása, új ismerősök szerzése. Ennek nyomán már alig 3-4 hónap alatt közel 900 heves megyei választópolgár került folyamatos kapcsolatba a Magyar Kommunista Munkáspárttal. Ők már heti rendszerességgel olvassák anyagaimat, időről időre megszervezett megmozdulásainkra való felhívásokat. Igen sokan reagálnak válasz e-mailekben. A válaszok, értékelések 80-85%-a igen pozitív. És ezen tendencia – végigtekintve az elmúlt hónapok tapasztalatait – lassan, de tartósan emelkedik. Sok településen találtam már így szimpatizánsokat, támogatókat. A megye olyan területein, ahol lehetőségeinket mérlegelve, e nélkül elképzelhetetlen lenne, hogy miként és hogyan lehetne ezen embereinkre rátalálni, a kapcsolatot köztük és pártunk között létrehozni. Jelenleg Heves megyében A Szabadság 20 előfizetőjéből 14 még pártonkívüli. Azon dolgozunk, hogy ők is párttagok legyenek, s kövessék őket az új szimpatizánsok, akik tudatosan nekünk adják a kopogtatócédulát, és eljönnek ránk szavazni a választásokon.

JUHÁSZ NORBERT

Töretlen lendületű a maglódi titkár

Maglódon nyolcvanadik születésnapján köszöntötték Tabányi Jánost, a Magyar Kommunista Munkáspárt helyi szervezetének titkárát.

Pest megyéből Szepesi Péter, Mendel Lajos és Kohl Antal ünnepi látogatása nem csupán az évfordulónak szólt. Olyan ember társaságában időzhetek, aki 1953 óta elkötelezett tagja a kommunisták pártjának. Annak idején a KISZ-ben is tevékeny szerepet vállalt. Korabeli fotói és megőrzött újságjai, amelyeken ott látható, a szocializmus emlékeit idézik. A ma is jó kiállítás Tabányi János szorgalmasan műveli háza körüli szőlőjét, emellett összefogja az alapszervezet tagságát is.

A maglódi titkár nyolcvan éve ugyanabban a házban született, ahol most is lakik. Nem csak lakhelyéhez hű, a párthoz legalább annyira. Nem tartozik azok közé, akiket bárki is elszédíthet. Sosem keres ürügyet, hogy a közös célért, a Munkáspárt parlamentbe kerüléséért, a kommunistákra váró feladatokból kihúzza magát. Mindig jó példát mutat. Boldog születésnapot kívánunk!

VEDD! OLVASD! TERJESZD!

A csepeliek száz plusz Szabadságra fizettek elő az elnöki látogatásra időzítve. Nem bíztak persze semmit a „véletlenre”, az újságban a Csepelről és csepelieknek szóló anyagok összeállításában is segédkeztek. Hiszen ők élnek a kerületben, ők érzik, mik a problémák. Ám ezzel nem elégedtek meg: tudták, hogy mindez akkor ér valamit, ha azonnal folytatják a munkát, az újság terjesztését. Biztosak benne, el fogják fogadni a csepeliek, s aligha kell sokat várni rá, ha azt olvassák benne, amit ők is átélnek, elő is fizetnek rá. Hasonlóra volt már sikeres példa a Ferencvárosban, Kőbányán vagy éppen az augusztus 20-i orosházi rendezvényen. Így működik!

EGY NAP CSEPELEN, AVAGY A JÓ PÉLDÁK ERŐT ADNAK

Hol is kezdődhetett volna a Munkáspárt elnökének programja, ha nem a piacon? A csepeli piacon régi ismerősként köszöntötték Thürmer Gyulát. Ilyen adók mellett nem lehet megélni – panaszkodtak mindjárt a kereskedők. Beengedték a kínaiakat is, a multikat is, ez ellen már nem tud a magyar vállalkozó harcolni – folytatódta a panaszok. Kft formájában működünk, amelyet az önkormányzat hozott létre, de önállóan gazdálkodunk, igyekszünk segíteni az eladóknak is, a vásárlóknak is – mondja Lakatos Sándorné ügyvezető igazgató.

Csepel ma is nyolcvanezer embernek ad otthont – mondja Orosz Ferenc, a kerület alpolgármestere Thürmer Gyulának. A korfát is megmutatja, amiből kiderül, hogy Csepel döntően az idősek városrésze. Valamikor a magyar nemzeti ipar meghatározó üzemei voltak itt. A Csepel Művek nevét ma sem tudják fájdalom nélkül kiejteni azok, akiknek évtizedeken át kenyérét, sőt életét jelentette a gyár. Manapság már az egykori gyáralapító, Weiss Manfréd nevét is gyakran emlegetik, s nem véletlenül. Az ő idejében épült a gyárkomplexum, amely ma már nincs, a kórház, amely szintén nincs, illetve rehabilitációs intézmény lett belőle, de még a sportpálya is, amely még ugyan van, de már nem a régi.

Nem lenne helyes azonban Csepelt csak a múlttal, csak a pusztulással azonosítani. Bese Benő, a Jedlik Ányos Gimnázium igazgatója joggal büszke arra, hogy az 1945-ben létrehozott iskola ma is sikerrel működik, gyerekeik nagy része felsőbb iskolába kerül. Jóleső érzés volt betérni Csepel központjában a Magyar Ízek Étterembe is, amely első látásra nem különbözik a gyorsétkezdéktől. De ha be-

lép a vendég, tisztaságot, udvarias kiszolgálást, a másutt oly' kevéssé jellemző ízletes ételeket talál.

Csepel legújabb büszkeségét, a Csepeli Egészségügyi Szolgálat újjáépített épületét is meglátogatta a pártelnök. Több mint kétmilliárd forintba került a felújítás, de megérte – mondja büszkén Viszkievicz Ferenc menedzser-igazgató. Az új épületbe új szellem is került. Az intézmény nem is tűnik kórháznak, hiszen már a bejáratnál festmények köszöntik a látogatókat. Barátságos a színvilág, gondoltak a dolgozók egyenruhájára is, ami egy kicsit más, barátságosabb, mint másutt. A pártelnök a menedzser-igazgató, továbbá Nagy Ferenc üzemeltetési vezető, Tuncsik Csaba pénzügyi vezető és Farkas Katalin főnövér kíséretében végigjárta az intézmény szinte minden részlegét.

Mi a sport mellett vagyunk, és segíteni akarunk, hogy a sportpálya megmaradjon, és újra jelentős sportélet legyen a kerületben – hangsúlyozta Thürmer Gyula Zárai Lászlónak, a sportpályát üzemeltető alapítvány

elnökének. A Munkáspárt képviselőjében Nagy János KB-képviselő rendszeresen részt vesz az önkormányzat ülésén, fel is szólal gyakran, és sokat tesz a sportért.

A sikeres nap a csepeli párttagok munkáját dicséri, élén Kőszeginé Benedek Anna regionális elnökkel. Amióta új vezetés áll a kerület élén, sok minden megváltozott. Rendszeresen mennek a rendelőintézet elé, aláírást gyűjtenek, beszélgetnek az emberekkel, terjesztik A Szabadságot. Rájuk köszönnek az utcán, érezhető, hogy ismerik őket, benne vannak a helyi politikában. A pártelnök látogatására két csepeli oldalt készítettek A Szabadságba, és száz külön példányt rendeltek terjesztésre. Sok csepeli az eseményről a pártszervezet honlapján értesült (<http://mpcsepel.blogspot.com>), merthogy náluk ilyen is van.

Terjesszük a jó példát, másutt is meg lehet ezt tenni – mondta a nap végén a pártelnök a budapesti pártmozgalom jelen lévő vezetőinek, Kajli Bélának és Fogarasi Zsuzsannának. A jó példák erőt adnak. ■

DOLGOZÓ, NYUGDÍJAS, DIÁK – TE

A gazdasági világválság nem a semmiből jött: a nyugati, főleg amerikai pénzmágnások idézték elő mérhetetlen haszonvágjukkal. Nem volt elég, hogy csak a fizetésünket költsük termékeikre, hitelekbe kényszerítettek bennünket reklámmal és ígéretekkel. Miközben immár a bérünket is csak hitelekből fizették. A lufi, a kapitalista pilótajáték mára kipukkadt. Most ki kell fizetni az adósságot, és az ő jövőbeli hasznukat is. Nekünk, a bérből és fizetésből élőknek. Amerikában rossz lesz. Azonban mivel mára a magyar gazdaságot kiszolgáltatták a Nyugatnak, az államt Gyurcsányék privatizálták, nálunk minden odaveszhet: munkahely és nyugdíj, autó, lakás. Jelen és jövő. Ha továbbra is hiszünk az ígéreteiknek.

Mit jelent a válság? Híradóban mutogatott zuhanó tőzsdei árfolyamokat, ideges brókerreket, érthetetlen pénzügyi dumát? Kit érdekel mindez, a mi ügyünk ez egyáltalán?

Az már talán feltűnt, hogy egy ideje sokkal többet fizetünk az élelmiszerekért. Csak január óta 15-23 százalék az emelkedés. Rendszeresen, legalább háromhavonta megugrik a gáz- és áramszámla is. Ez volt az első lépés, bő éve észlelhetjük Magyarországon. Nyugaton ez még korábban kezdődött. Washingtontól Brüsszelig már jó egy éve tudják, hogy nagyon nagy a baj. Csak megpróbálták a válságot csillapítani a lakosságtól, a dolgozóktól beszedett extra-pénzzel. Ezt szolgálták az ár-emelkedéssel egy időben megjelenő, meglepően kedvező hitel-lehetőségek is: lakástól a tévén át a gyerek beiskoláztatásáig bármire. Mi történt?

KEDVEZŐ KÖRNYEZET

Vagy pontosabban, mikor kezdődött? A kilencvenes évek végén, a szocialista tá-

bor bukásakor. A „kommunista veszély” megszűntével Amerikában és Nyugaton egy sor gátlás eltűnt. Megvolt rá a lehetőség, hogy egyre kevesebb adóforintot, majd a vállalatok hasznát se pazarolják szociális kiadásokra. A melós lázadása addig veszélyes, amíg szervezett, amíg a rendszer, a hatalom alapelveit veszélyezteti. A Szovjetunió, a szocialista országok szétverésével ez a fenyegetés megszűnt. A nyugati tőkés lefaragta költségeit, bezárt iskolát és kórházat, növelt munkaidőt és csökkentett bért, de egy bi-

zonyos szint fölé már nem lehetett menni. A Rotchild bankár-család egyik idős, sokat megélt tagja fogalmazta meg ezt akkor találón: ha tovább folytatnánk, az új Lenineket teremtene. A gátlástalanabbak pedig megtalálták a megoldást az új típusú profitszerzésre.

VIRTUÁLIS VALÓSÁG

Az alapötlet egy tőzsdei részvény vásárlási-eladási módszer volt. A lényeg: a „shortolás”. Magyarul rövid távú üzletet, részvényeladást jelent annak előzetes birtoklása nélkül. Azaz hitelre veszel valamit, ami nem kerül a tulajdonodba, s amin a tőzsdén nyersz, ha felmegy az ára, s akkor a különbözetből neked is jut. Azonban nincs megtermelt érték, sokszor nincsen ténylegesen gazdát cserélő áru sem. Ha esik az árfolyam, néhány tőzsdecépán kívül a hitelező és a rendszert pénzelő bankok visznek mindent. Az elmúlt másfél évtizedben a világ tőzsdei szárnyaltak, csak a magyar részvényindex, a BUX is majd hússzorosára növekedett. Ennyivel erősebb lett volna a magyar gazdaság? Ennyivel többet érnének a magyar cégek? Ennyivel gazdagabbak lettünk volna? Ugye, hogy nem.

Az egész nem volt más, mint egy pilótajáték. Mit jelent ez? Magyarországon már sok ilyesmire volt példa a Baumag lakásszövetkezeten át, az egyszerű csalásig. A lényege: tegyél pénzt egy cégbe, ami állítólag foglalkozik valamivel – a lakóparktól lefele a mosószappanig bármivel –, ám nyereséged csak akkor lesz, amennyiben új vevőt, új pénzt hozol. Aból fizetnek ki téged is, a te hasznodat is. Egyszer viszont kiderül, hogy nincs áru, az egész csak a pénz kicsalásáról, ellopásáról szól.

Nos, így működött ez a tőzsdéken is,

Itthon rosszabb lesz

Magyarországon mindez sokkal durvábban fog működni. A Fehér Ház nem fogja hagyni tökéletesen tönkremenni az amerikai polgárt, rosszabb lesz neki, de túléli. Fizet, de valakinek tényleg állnia kell a ceppet. Ez lesz a fejlődő világ, elsősorban Kelet-Európa. Itt teljesen az ő kezükben van a gazdaság, ráadásul a kormányok meghatározó része elvtelenül és korruptan szolgálja őket. Főleg Gyurcsányék lovalták bele a lakosságot a dübörgő gazdaságba, ahol korlátlanul lehet hitelt felvenni. A lakosság eladósodottsága majd kétharmados, az országé közelít a 70 százalékhoz. A politikai és gazdasági elit pedig összejátszik.

FIZETED A BANKÁROK VÁLSÁGÁT!

Ha deviza hiteled van, rettegj!

A magyarok többsége devizában van eladósodva, hiszen azok törlesztőrészelete túnt a legkedvezőbbnek. Ma ők, elsősorban a svájci frankban hitelt felvevők veszítik a legtöbbet, mivel a svájci fizetőeszköz árfolyama viszonylag stabil maradt a válság folyamán. Azaz egyre több forintot kér-kért tőlük egy frankért a bank. Ma egy átlagos, 2-7 millió forintos hitelnél ez azt jelenti, hogy 5-7 ezer forinttal kell többet fizetni. Amennyiben a forint árfolyama tovább gyengül, mondjuk 20-25 százalékkal ahhoz képest – ez az eurónál 300 forint körüli árfolyamot jelent a mostani 260-270-el szemben –, amikor felvettük, már akár 20 ezer forinttal is többet fizetünk havonta. További forintgyengülésnél a bankok felajánlják majd a hitelek átütemezését, ami rövidtávon enyhítheti a kiadásokat, azonban összességében akár 25 százalékkal is megemelheti a törlesztendő összeget. Aki ezt nem tudja fizetni, annak először fizetése, nyugdíja 33 százalékat tiltják le, majd következik a kényszerárverezés.

Ne a dolgozókkal fiztessék meg a válságot!

Nyakunkon a világgazdasági válság! Mondjuk ki világosan: nem akarjuk mi megfizetni az amerikaiak jólétét! Az amerikaiak költek magukat túl, és most elvárják, hogy mi fizessük a számlát. A gazdagok csinálták, fizessenek ők!

Egyetértünk azzal, hogy az állam vállaljon garanciát a bankbetétek felett. Nem értünk egyet az adócsökkentés leállításával, és elutasítjuk a bérek befagyasztását. Ez semmi más, mint kísérlet arra, hogy a kisemberekkel fiztessék meg a válságot.

Követeljük, hogy a kormány fogadjon el átfogó csomagot a nemzetközi pénzügyi válság következményeinek elhárítására. A kormány hirdessen elbocsátási moratóriumot. A munkanélküliek és a fiatalok kapjanak lakbérkedvezményt. Törvény tiltsa meg, hogy a kölcsönök nem fizetése miatt bárkit is ki lehessen rakni az utcára! Fagyasszák be a törlesztéseket azoknál a dolgozóknál, akik elvesztették a munkájukat!

A Munkáspárt úgy véli: nemzeti összefogásra van szükség. A társadalommal kell új egyezséget kötni az alapvető gazdasági és szociális kérdésekben. A Gyurcsány Ferenc által kezdeményezett nemzeti csúcs erre nem teremt lehetőséget.

Munkáspárt Elnöksége

milliárdszoros nagyságrendben. Amit vetek és eladtak az vagy semmit, vagy a válóságnak csak elenyésző töredékét érte.

PILÓTÁVAL A BUKÁSBA

A világ meghatározó pénzmágnásai, politikusai tökéletesen tisztában voltak a rendszerrel, annak törekenységével, de hát észvesztő hasznot hozott. Egy amerikai bankvezető keresett addig havi száz ezer dollárt, az hirtelen milliókra emelkedett. Amiből persze jutott a rendszert jóváhagyó és elnéző politikusnak. Mit lehet ilyenkor tenni?

Emelni a szerencsejáték tétjén. A globális piramisjátékba belevontak mindenkit, akinek volt valamije. Az állam például megengedte a nyugdíjalapoknak, hogy vagyontal részvénybe fektessék.

Mibe kerül a válság? Mít lép az MSZP-kormány?

- Két évig nem lesz béremelés
- Megszűnhet a 13. havi nyugdíj, jövőre nem lesz emelés sem
- Két-három évig nem csökkennek az adók
- A családi pótlék felvételét szigorítják, emelés nem lesz
- Liberalizálják a gáz- és árampiacot, azaz a mostaninál két-háromszor többet kell fizetni
- A bankok plusz jogokat kapnak
- Szigorodik a végrehajtás, több lesz a kényszerárverés
- Tovább emelkedik az ország eladósodása

Azaz a dolgozótól beszédett pénzt olyasmire fordítják, ami már akkor nyilvánvalóan nem ért annyit, amennyi. Ugyanezt eljátszották a társadalombiztosítás esetében: azaz a kórházakat, rendelőket, állami és magánorvosokat is bevonták a játékba. Értelemszerűen nem maradtak ki ebből az egyetemek, iskolák sem.

Ezután jöttek a családok. A már fentebb említett lakáshitel, autóhitel, tévéhitel, vagy bármi, amiről a reklám meggyőzött. Nulla beszálló részlettel, fedezetként a még meglévővel: házzal, megélhetéssel, gyereked jövőjével, a tanulmányi hitellel.

A befolyt pénz pedig ment a tőzsdékre. A tényleges értékeket pedig elkezdtek felhalmozni a játék irányítói. Ezért emelkedett az arany ára, de ezért ment felfelé az olaj és gáz, a nyersanyagok értéke. Ezért emelkedett a villany- és gázszámla ára is.

Készültek az összeomlásra. Tudták, hogy bekövetkezik. Időzíteni kellett csak, hogy ők addigra kiszálljanak. A megszerzett extra haszonnal pedig beszállnak a válságba kényszerített realgazdaságba: vagyis potom áron megszerzik a gyárat, üzemet, házakat, mindent. Addigra emberek tömegei lesznek munka nélkül, s ki tudja, mennyiüknek árverezik el a házat a feje felől. Aztán szép lassan vége lesz a krízisnek, mint 1929-33-ban is. Az állam megmenti a bankok egy részét, de főleg fontosabb tulajdonosait. Miből? A bérből és fizetésből élők adójából. Innentől a politikus is jobban szolgálja a tőkét, a proli is tudja, hol a helye. Aztán meg, kezdeni lehet újra, valami más módszerrel. ■

Mi lenne a teendő?

- A kormányzati és önkormányzati adminisztratív kiadások csökkentése
- Az államapparátus leépítése
- Azonnali adócsökkentés
- Külön adó a multinacionális cégek, bankokra
- Luxusadó bevezetése luxusingatlanokra és vagyontárgyakra
- Banki biztosok kinevezése
- Az uniós támogatások átcsoportosítása a kis- és középvállalkozókhoz
- Állami munkahelyteremtő program
- Élelmiszer- és energiaárak időszakos maximalizálása

CSÚCS EZ AZ ÉRZÉS

Ahogy a tarka magyarról, a nemzeti csúcsról is valami irreleváns jutott eszembe. Se nem szarvasmarha, se nem reklámszöveg. Nagy, méltóságteljes, protokoll-jelmezbe öltöztetett bandaháború ez az egész.

A húsz éve hatalmon lévők összeültek, hogy számunkra megmutassák, mily' nagyon szívükön viselik a nemzet sorsát. Egymás felé pedig jól értelmezhető üzeneteket küldöttek: én tudom, hogy te mit loptál, te is tudod, hogy én mit loptam: innentől kevésből lehet „risztelni”, de bizony abból muszáj. Mert ha még ennél is nyilvánvalóbban kitergetjük egymás szennyest, nem csak az derül ki, hogy kétszázmilliárdokkal lazán lehet zsonglorködni – mivel azt nem a proli zsebébe szántuk –, de az is, hogy kórház-eladással, iskolabezárással egy fillért sem takarítottunk meg. Sőt! Nekik, csinosba öltözött hölgyeknek-uraknak a nemzeti csúcs épp azért nem csúcs, mert a befolyt összegekből ellopott pénzekből bizony van milyen befektetésükért aggódni. Az átlagembernek nincs ilyen aggodalma, hiszen, mint eddig is: „csak” a holnapért kell küzdenie. Reménykedhetünk benne, hogy valami okosat tényleg kitalálnak, nem lesznek tömeges elbocsátások, elárverezett lakások. De hogyan kényszerítik ezt rá a multinacionális munkaadóra, a külföldi bankra? Kíváncsian várom. A Nemzeti Csúcson nem a dolgozó emberekért ültek össze. Vitatkoztak a koncon, az emberek létén és bizonytalanságán. Mi meg, szegény „pórok”

Marx megírta

A féktelen kapitalizmus a maga mohóságával a végén önmagát falja fel – mindent a minap a német kormány külügyminisztere vallotta be kényszeredetten. Peer Steinbrück szinte szemlesütve ismerte el a Der Spiegelnek: a marx elmélet „bizonyos részei” egyáltalán nem tévesek. Németországban egyébként egyre keresettebbek Karl Marx művei. A nemzetközi pénzügyi válság kirobbanása óta írásait elsősorban fiatalabb, felsőfokú végzettségű vásárlók keresik, akik felismerték, hogy nem váltak valóra a boldogulásról szóló neoliberális ígéretek. Marx ismét divatba jött – konstataulta a német kiadó szerkesztője.

ülünk a világ végén, lelógatjuk a lábunkat a semmibe: valahogy lesz holnap is. Mégis, sokan hinni akarnak a gyurcsányi könyvekben. MSZP-szavazó, emlékszel, tegnap

menyibe került az élelem, a fűtés, a világítás? Látod, hogy ma mit fizetsz? És holnap miből futja rá?

CSEH KATALIN

SZOCIÁLIS ÉRZÉK

Rókaagombás sertésérmék, füstöltlilac-saláta és libamáj közül is választhattak sok minden más mellett a Magyar Szocialista Párt legutóbbi „válság-kongresszusának” küldöttei. A pártvezetés alighanem úgy gondolta, hogy ha már az országban válság van, legalább a küldöttek lakjanak jól, dőzsöljenek, addig sincs дума. Egy pár virslivel és barna kenyérral mégsem lehet betömni ilyen nehéz helyzetben az ország jövőjéről tanácskozó száját. Mindez persze nem újdonság az MSZP-nél, vezetői korábban is tudtak mulatni: 2003-ban Medgyessy Péterék egy budai étteremből hozattak a zalai Söjtörré uzsonnát 735 ezer forintért. De vehetett példát Gyurcsány Ferenc a világ nagyjairól is, európai kebelbarátja, Nicolas Sarkozy francia elnök mesélhetett neki arról, hogy tavasszal egy szegénységről és éhezéstről szóló konferencián 24 különböző ételt fogyasztottak nyolc fogásban a hét legfejlettebb ipari állam és Oroszország vezetői. A menüt ötfajta különleges borral és pezsgővel öblíthették le. Alig néhány órával a lakoma előtt jóval szerényebb, „mindössze” hat-

fogásos munkaebéden vettek részt a vezetők: az étellistán tengeri rák, csirkejava és szarvasgomba is szerepelt – ez utóbbiról tudvalevő, hogy a világ egyik legdrágább étele. Találgathatunk, hogy mi volta hétvégi pesti Nemzeti Csúcs résztvevőinek ebéd- és vacsoraasztalán. ■

UNIÓS CSÚCS A VÁLSÁGRÓL

PUSZILLAK FERIKÉM! GYURCSÁNY FERENC ÉS NICOLAS SARKOZY BRÜSSZELBEN

HOL A TÁRCÁM, FERI?! FÉLREÉRTELMEZETT BARÁTSÁG

FELNŐTTEK A FELADATHOZ... GYURCSÁNY, DONALD TUSK LENGYEL MINISZTERELNÖKKEL ÉS LECH KACHINSKY ELNÖKKEL

KÜLDJÜK HAZA A FERIT! JOSÉ MANUEL BARROSO EU-FŐNÖK, TRAIAN BASECCU ROMÁN ELNÖK ÉS SARKOZY

MÁR MEGINT ELMENT A FERI! GÖNCZ KINGA KERESI FŐNÖKÉT

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A RENDSZERVÁLTÁS ROHAMCSAPATA

Húsz esztendeje, 1988. október 1-2-án tartotta I. kongresszusát a Fialat Demokraták Szövetsége. A Fidesz tulajdonképpeni születésnapja 1988. március 30., amikor az ELTE Állam- és Jogtudományi kara Ménesi úti kollégiumában 37 egyetemista és főiskolás megalakította a szervezetet. A Fidesz a tőkés rendszerváltás sajátos terméke. Létrejöttét több körülménynek köszönheti. A 80-as évek fiataljai szembesültek a szocializmus megoldatlan problémáival, a nehezedő életkörülményekkel. Gyors karrierre vágytak, de erre alig volt mód. A fiatalság problémáira a kormányzó MSZMP nem tudott megfelelő válaszokat adni. Szerepe volt annak is, hogy meggyengült, illetve meggyengítették a KISZ-t. Fontos, semmi mással nem pótolható tényező volt a külföld, a Soros Alapítvány és más szervezetek segítsége.

SOROS GYÖRGY HOBBIJA

Ronald Reagan amerikai elnök 1982 nyarán meghirdeti a demokratizálási programot, azaz a végső leszámolás kezdetét az európai szocialista országokkal. A Fidesz-nemzedék ekkoriban fejezi be a középiskolát, még nem tudják, hogy az egyik főszerep az övék lesz. A Fidesz egyszerre lesz a rendszerváltás rohamcsapata és tartaléka. Mindkettőt eljuttassák. 1988-89-ben radikális, markánsan antikommunista támadásaikkal korlátokat, szellemi határokat bontanak el, meghonosítanak egy új politikai stílust. A Fidesz azonban akkor többre nem számíthat. Ezt az amerikaiak érzékeltetik is velük. 1989 nyarán a Budapestre látogató Bush elnök nem találkozik velük külön, pedig kéri. A Fidesz a tartalék. A rendszerváltók tudják: a fiatal „farkasokat” jobb kiéheztetni, jobban fogják vágni a hatalmat, ha eleinte kimaradnak.

Soros György, Schwartz Tivadar újságíró gyermeke, ekkoriban 58 éves, a világ egyik leggazdagabb embere, megengedheti magának, hogy hobbijának éljen. Amióta 1947-ben elhagyja Magyaror-

SOROS GYÖRGY

szágot, ég a vágától, hogy megszabadítsa Magyarországot „a kommunistáktól”. A 80-as években üt az ő órája. Megcsinálja a Soros Alapítványt, és ezen a csatornán keresztül ő hozza a legális pénzt. Az akkoriban ritkaság számba menő és drága fénymásoló, telefonok, faxok ömlenek az országba. „A Soros Alapítvány az elmúlt két évtizedben a legnagyobb – nem magyar állami pénzből gazdálkodó – független támogató szervezetként összesen 150 millió dollárral – azaz majdnem 30 mil-

liárd forinttal – járult hozzá a nyílt társadalom intézményesüléséhez Magyarországon” – olvasható az alapítvány honlapján. Nyílt társadalmon természetesen a magyar kapitalizmust tessék érteni! Rajtuk keresztül hajtják végre az egyik legnagyobb ötletet, az ösztöndíjas-programot. A Fidesz későbbi vezetői külföldi ösztöndíjjal Angliában és másutt ismereteket szereznek. 1986-ban Szájer József kap oxfordi ösztöndíjat, 1988-ban Németh Zsolt, 1989-ben Orbán Viktor. Mái sem tudjuk, hogy pontosan mit tanultak, kikkel találkoztak. Egy biztos: kitanulták a szocializmus elleni fellépés taktikáját, és a polgári politizálás csínját-bínját.

KIK VOLTAK?

A Fidesz vezetői egytől-egyik fiatalok. Többségük 1963-66 között született, ekkoriban 23-26 évesek. Nincs politikai múltjuk, nem ismerik őket. Értelmiségi-alkalmazotti családokból jönnek, nem tartoznak az elnyomottak közé. A szocializmusban nem éheztek, nem ültek börtönben, sőt tanulhattak, diplomát, állást szereztek. A Fidesz generációs alapon szerveződött, és gyökereiben nem kötődött sem a népies csoporthoz, sem a „demokratikus ellenzékhez”.

A Fidesz karizmatikus meghatározó egyénisége Orbán Viktor, később 1998-2002 között Magyarország miniszterelnöke. Országosan ismertté az 1989. június 16-án, Nagy Imre újratemetésén elmondott beszéde teszi: „Ha hiszünk a magunk erejében, képesek vagyunk véget vetni a kommunista diktatúrának...”

Mi nem érjük be a kommunista politikusok semmire sem kötelező ígéreteivel, nekünk azt kell elérnünk, hogy az uralkodó párt, ha akar, akkor se tudjon erőszakot alkalmazni ellenünk.” Orbán mond ennél keményebbeket is, de ez a beszéde híresül el. Nem ő használja az agyagba döngölés kifejezést, hanem Németh Zsolt egy zalaezerszegi beszédében, de szinte mindenki később vele azonosítja. Orbán akkor még nem tudja, hogy ezekért a beszédekért drága árat fizet. A baloldali választók soha sem bocsátják meg neki, s húsz év elteltével a saját létük elleni fenyegetés jelképeként fogják fel.

MIT AKAR A FIDESZ?

A Fidesz az első perctől kezdve a szocializmus ellen lép fel, s jellegzetes antikommunista arculatát azóta is megőrzi. „A Fidesz egy radikális, vehemens, agresszív, gyors reakcióképességű, akcionista, kérelhetetlenül antikommunista csapat volt” – mondta később Stumpf István, az egyik alapító.

A Fidesz gyorsan szerveződik. Néhány hét alatt a 37 tag mintegy ezer főre emelkedik, szeptemberben már 1500 főt számlálnak. Egyre inkább kialakulnak a szervezeti formák. Áprilisban a budai Kisrablót étteremben Németh Zsolt javaslatára politikai nyilatkozat elkészítését tartározzák el. Plakátokon adják hírül létrejöttüket. Támogató aláírásokat gyűjtenek, az egyetemekre tagtoborzó felhívásokat küldenek szét. A Fidesz rendeltetése a KISZ szétverése. Az egyetemisták és főiskolások veszprémi diákszemélyiségükön keresztül megvalósul a diákság követelje új ifjúsági szervezet létrehozását.

Alapító nyilatkozatuk szerint a Fidesz „új Magyarország felépítésének igényéből indul ki, amelyben olyan gazdasági modell működik, ahol a magán-, az önkormányzati és az állami tulajdon arányait a gazdasági racionalitás szabályozza; amelyben a demokrácia szabályainak megfelelően az egyéni és csoportérdekek szabad szerveződésen alapuló képviselők nyerne; amelyben megfelelő intézményrendszer segíti elő a gazdasági hatékonyság és a szélesen értelmezett társadalmi esélyegyenlőség – állandó konfliktusokon keresztül megvalósuló – hosszú távú egyensúlyát, lehetővé téve a gazdasági versenyben lemaradt csoportok támogatását és felzárkóztatását, a társadalmi szolidaritás elve alapján; amelyben az egészséges öntudatát visszanyert nem-

FIATAL DEMOKRATÁK

zet képes hatékonyan fellépni az államának határain kívül rekedt magyarság érdekében, s a nemzeti függetlenség, valamint a Kelet-Közép-Európa népeivel való szolidaritás elve alapján képes közreműködni egy demilitarizált és egységes Európa eszméjének megvalósításában.” Az ilyen társadalmat nevezik tőkés társadalomnak.

1988-ban a Fidesznek még nincs világos osztálykötődése, tőkés elkötelezettsége azonban megvan. A Fidesz osztályháttere idővel alakul ki, és lesz a magyar nagytőke azon részének képviselője, amely hagyományosan Európával, Németországgal áll kapcsolatban. Ezzel együtt a Fidesz válik jelentős mértékben a közép-tőke, az értelmiség jelentős része érdekeinek megtestesítőjévé.

AZ MSZMP-VEZETÉS FELELŐSSÉGE

1986. július 1-én a Politikai Bizottság áttekinti „az ellenzéki-ellenséges csoportok” tevékenységét. Világosan tudják, hogy „az Egyesült Államok hivatalos körei fokozott politikai és pénzügyi támogatásban részesítik a szocialista országokban, köztük Magyarországon működő ellenzéki erőket”. Sőt azt is kimondják, hogy az ellenzék felkészítését szolgálja a nyugati „ösztöndíjpolitika”. De hozzátesszük: „Az ellenzéki-ellenséges tevékenység megítélésében és az ezzel kapcsolatos politikai feladatok végrehajtásában bizonytalanság tapasztalható.” A vezetés nem tud egyetértésre jutni abban, hogy a szocializmus ellen fellépőket ellenzékként kezelje, akikkel tárgyalni, vitatkozni kell, vagy ellenségnek, akik ellen erővel kell fellépni. A vezetés folyamatosan azzal nyugtatja magát, hogy az ellenzékeknek nincs programja, nincs kapcsolata a munkássággal, s egymással is veszekednek. A vezetés tehetetlensége különösen megnyilvánul a Fidesz esetében. A fiatalok lázadását nem tudják hová tenni, végül is nem az egykori

uralkodó osztályok gyerekeiről van szó, hanem a szocializmusban felnőtt fiatal emberekről.

A Politikai Bizottság – még Kádár életében – 1988. április 6-án értesül a Fidesz létrejöttéről. A „kezdeményezőket rendőrhatalósági figyelmeztetésben” részesítik. 1988. május 3-án a PB dönt arról, hogy a párt mit is kezdjen a szervezettel. Megállapítja, hogy a rendőrség figyelmeztetése hatástalan volt. Az anyag kitér arra, hogy az érvényes jog alapján csak a legfelsőbb államhatalmi szervek állapíthatnák meg a Fidesz jogellenességét, de ezt „nem javasoljuk”. A vezetés egyetért azzal, hogy a gyülekezési joggal való visszaélés címén induljon eljárás ellenük. Igaz, hozzátesszük: „Csak akkor éri el célját, ha azt folyamatos időszerű politikai érvelés kíséri.” Ez azonban többnyire elmarad. Az anyagot Varga Péter, a KB adminisztratív osztályának vezetője írja alá. Varga ekkor már 62 éves, eredetileg vasesztergályos, még Kádár idején 1983-ban hozzák fel a Somogy megyei első titkári posztról. Vargának ez egyik utolsó aktyusa, mert decemberben Grósz nyugdíjba küldi. A felső vezetés részéről az anyagot Fejtő György KB-titkár ellenjegyzi. A 42 éves Fejtő tipikus KISZ-káder, négy évig a KISZ első számú vezetője is volt, Borsod megyei pártvezetőből lesz majd KB-titkár.

Kádár távozásával minden gyorsan megváltozik. A Politikai Bizottság egyetértésével 1988. szeptember 12-én Pozsgay Imre, akkori államminiszter már megbeszélést folytat a Fidesz képviselőivel. „Mind az öten határozottan pozitív benyomásokkal távoztunk a megbeszélésről” – olvasható Deutsch Tamás, Fodor Gábor, Kövér László, Molnár Péter és Németh Zsolt feljegyzéséből. Pozsgay lényegében legalizálja a Fideszt. 1988. november 27-én a pártvezetés egyetértésével a parlament felsőházi termében megalakul a Magyarországi Ifjúsági Szervezetek Országos Tanácsa. Elnökké Stumpf Istvánt választották. A Fideszt a közvélemény előtt is legitimálják.

A hatalom nem lép fel a Fidesz ellen. 1989 márciusában Grósz elmondja Gorbacsovnak, hogy „Horváth István belügyminiszter veje az egyik alternatív szervezet vezetője. Nem bizonyítható, hogy támogatást kap tevékenységéhez a belügyminisztertől, de tény, hogy az érintett alternatív szervezetről szerzett információk nem jutnak el a vezetéshez.” Erre mondják, hogy no comment! ■

Front-tábor Tiszaligeten

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség idén a Szolnoki Tiszaligeten tartotta táborát. A fiatalokat a hétvégén meglátogatta a Munkáspárt elnöke is. Következő számunkban részletesebben is beszámolunk a tábor eseményeiről.

Gondozzuk a sírkertet

2008. október 28-án, kedden 14.00 órától a Fiumei úti Sírkertben a mártírsírok gondozására kerül sor. Mindenkit várunk! Kiskerti szerszámot hozzatok magatokkal!

Megemlékezés

2008. október 30-án, 15.00 órától a Fiumei úti Sírkertben az 56-os Körnél az ellenforradalom mártírjaira emlékezünk. Mindenkit szeretettel várunk!

VASAS-EZREDEVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

XVII. évad első előadása
2008. október 31-én (pénteken) 17 órai kezdettel
a Vasas Szakszervezet Magdolna utcai székházában
(VIII. ker., Magdolna utca 5-7.)

Az esten részt vesz a Kubai Köztársaság nagykövete,
Soraya E. Álvarez Núñez asszony

Husadik születésnapjára készül a Május Elseje Társaság

Társaságunk jogelődjét 1988. november 11-én alakítottuk a hazánk szocialista megújulásában érdekelt honfitársaink egyik fórumaként. A Münnich Ferenc Társaság a Nemzeti Kerekasztal Tárgyalások részvevője volt, és – belső vitáinkban kialakított álláspontunk fenntartásával – az egyezményt is aláírtuk.

Társaságunk alapító tagjai közül sokan döntő szerepet játszottak az MSZMP (néhányan az MSZP) újjászervezésében. Többen a továbbiakban párttagokként folytatták, ez is közrejátszott társaságunk taglétszámának számottevő esökkenésében. Az idők során egyre inkább kidomborodott a társaság I. Országos Gyűlésén (1989) meghatározott jellege: „pártonkívüli, senkinek alá nem rendelt, önszerveződő mozgalomként” tevékenykedünk.

Eszményeink fenntartásával – mindig éles vitákban értékelve a rajtunk kívüli helyzet változásait – 1991-ben felvettük a Május Elseje Társaság nevet. Ezzel is hangsúlyoztuk munkásmozgalmi gyökereinket. Ma társaságunk baloldali emberek szabad társulásaként egyike azon (sajnálatosan) kevés szervezetnek, ahol a különböző pártállásúak és pártonkívüliek nem csak szóba állnak egymással, hanem együtt is dolgoznak.

Most arra készülünk, hogy szerény keretek között ünnepi összejövetelen emlékezzünk meg társaságunk husadik születésnapjáról. Szeretnénk, ha társaságunk minden mai és korábbi tagja megtisztelne bennünket részvételével.

Postacímünk:

Május Elseje Társaság,
1023 Budapest, Zsigmond tér 8. I. em.

Dr. Aggod József,
a Május Elseje Társaság elnöke

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyennel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>